

הסכנה האמיתית שטמונה במנהיגים הפופוליסטים, והדרך להביס...

הרגע שבו חייב רופא לומר: המנהיג אינו כשיר

רבקה שוורץ נלחמת בתופעת הפגיעות המיניות בחברה החרדית

היינו כחולמים: האנשים שרוצים לפתור את הסכסוך...

הקצה

עוד בסוף השבוע

סוף שבוע אני בשיחה

חינכו אותנו לחשוב שיכולת גרעינית זה דבר סודי

ד"ר אור רבינוביץ', בת 36, מתגוררת ברעננה. חוקרת תפוצה גרעינית. איפה: בית קפה בתל אביב. מתי: יום חמישי, 10:00

שמור

17.08.2017 08:00 | עודכן ב: 12:02
אילת שני | צילום: תומר אפלבוים | התראות במייל

צילום: תומר אפלבוים

מדוע בחרת לחקור את הנושא של תפוצה גרעינית?

זה מרתק אותי. נשק גרעיני הוא הצד האפל של האנושות, מכל בחינה. עצם זה שפיתחו אותו בכלל, העובדה שאכן השתמשו בו, העובדה המדהימה עוד יותר שלא השתמשו בו מאז. ובעולם של היום, כמובן, החשש הגדול שבאמת ישתמשו בו שוב.

כמה מדינות גרעיניות יש כרגע בעולם?

שמונה מדינות. ארצות הברית, רוסיה, בריטניה, צרפת, ישראל (כפי שמיוחס לה), הודו, פקיסטן וסין. דרום אפריקה התפרקה מנשקה ואילו [צפון קוריאה תהיה מדינת הגרעין התשיעית](#), שכן בימים אלה היא שוקדת על כניסתה למועדון הגרעין. איראן מסומנת בכוכבית, משום שכלל הידוע אין לה נשק גרעיני כרגע, אבל יש לה תשתית גרעינית.

כרגע ישראל היא היחידה במזרח התיכון שמיוחס לה נשק גרעיני.

לדעתי, לא מיוחס אלא יש. אני חוקרת נשק גרעיני ולישראל, על פי הספרות המקצועית בעולם, יש נשק גרעיני.

ומי שבעצם מפקח על כל הסיפור של הגרעין בעולם זו ארצות הברית. היא לקחה לעצמה את תפקיד הבייסטר האוניברסלי.

כן. בייביסטר אוניברסלי שיש לו ילדים מועדפים.

שאנחנו נמנים עמם

כן, ויש ילדים אחרים, כמו פקיסטן ודרום אפריקה, שפשוט למדו מאיתנו. האנלוגיה בין פקיסטן לישראל היא משהו שלא מתייחסים אליו מספיק. פקיסטן התגרענה בשנות ה-70, ומדיניות העמימות הישראלית שימשה לה מודל. ריאיינתי למחקר שלי גנרל פקיסטני מהמזר האסטרטגי הגרעיני.

הוא מתכוון, כמובן, למדיניות העממות הגרעינית. לא מאשרים, לא מכחישים. זו לא היתה מדיניות מגובשת, נכון? עם הזמן זה פשוט הפך לאסטרטגיה.

כן. יש חוקרים שחושבים שזו מדיניות שהתגבשה כתוצאה מהרצון של ישראל לשמור על יחסים תקינים עם ארצות הברית, אחרים חושבים שזה קשור לכל מיני דינמיקות בתוך ההנהגה הישראלית. מה שידוע זה שבמחצית הראשונה של שנות ה-60 הנושא הזה עלה כמה פעמים ובכמה נוסחים בפגישות בין מדינאים ישראלים לאמריקאים. המשפט הידוע "ישראל לא תהיה המדינה הראשונה שתכניס נשק גרעיני למזרח התיכון" נאמר עוד לפני שיוחסה לישראל חציית הסף הגרעיני, עוד בתקופה של ממשל קנדי. בסופו של דבר המדיניות הזאת קיבלה עינון, על פי פרסומים בעולם, **בהבנות גולדה-ניקסון בספטמבר '69**. במסגרת ההבנות התחייבה גולדה, על פי אותם פרסומים, שישראל לא תצהיר שיש לה נשק גרעיני וגם לא תערוך ניסוי, וניקסון הסכים להוריד את הנושא הזה מהשולחן ולהפסיק ללחוץ על ישראל.

זה באמת מה שקרה? יש ספקולציות על כל מיני ניסויים שישראל ביצעה, אבל אין הוכחות.

כן. אין הוכחות.

וישראל לא הצטרפה לאמנה הבינלאומית למניעת תפוצה גרעינית. מה הסטנדרט שהאמנה מכתיבה?

לפי כללי האמנה, מדינה שעשתה ניסוי במתקן גרעיני לפני ינואר '67 רשאית להצטרף כ"מדינה גרעינית", כל היתר לא. למדינות הנשק הגרעיני מותר להחזיק נשק גרעיני ללא הגבלה, לא צריך לפקח על המתקנים שלהן. כל האחרות מתחייבות לא לפתח נשק גרעיני. מדינות גרעיניות מתחייבות לא להעביר ידע למדינות לא גרעיניות. לכן רק חמש מהמדינות שדיברנו עליהן בהתחלה מקבלות את הפריבילגיה להחזיק נשק גרעיני. ישראל, הודו ופקיסטן הן לא חלק מהאמנה.

הפוזיציה הזאת משרתת היטב את האינטרס הישראלי.

על כך יש כמעט קונסנזוס מוחלט בקרב החוקרים. גם מנענו לכאורה את חשיפת היכולות הישראליות, וגם כל מדינות ערב והמדינות במזרח התיכון הצטרפו לאמנה והסכימו לקבל על עצמן הגבלות גרעיניות. חששו שהמצרים, על פי תפיסתם, ימהרו להיכנס למירוץ חימוש עם ישראל. זה לא קרה. חוקרים מצרים כתבו שנאצר פנה לסובייטים ולסינים וניסה להשיג מהם נשק, אחרי שהם סירבו הוא פשוט ירד מזה, הוא לא טיפח ולא פיתח תוכנית גרעין. ישראל הרוויחה את מטרתה הראשונית ויצרה הרתעה מול שכנותיה ומול העולם הערבי.

כלפי פנים המדיניות הזאת באה לביטוי בכך שהראיון הזה יעבור צנזורה, ויחזור ממנה עם הרבה "לכאורה" ו"כפי שמיוחס". אין חקיקה בנושא. בכלל, משתדלים לא לדבר על זה.

לי אין ידע סודי. המחקר שאנשים כמוני עושים מתבסס על ארכיונים שנפתחו בחו"ל והידע מצוי ונגיש. אחרי **פרשת ואנונו** הקשיחו מאוד את כללי הצנזורה, ואחד הדברים שקרו כתוצאה מזה הוא שבאמת לישראלים אין הידע הבסיסי שיש לכל סטודנט למדעי המדינה בעולם שלוקח קורס בתפוצה גרעינית.

אור רבינוביץ. אחרי פרשת ואנונו הקשיחו מאוד את כללי הצנזורה, והיום לישראלים אין הידע הבסיסי שיש לכל סטודנט למדעי המדינה בעולם שלוקח קורס בתפוצה גרעינית
צילום: תומר אפלבוים

עוד כתבות בנושא

את מדברת על זה עם הסטודנטים שלך בישראל?

זהו, שגם כשדיברתי איתם על הצוללות אמרו לי, "יש נושאים שלא צריך לדבר עליהם".

מי אמר? מה, כשאת מגישה תוכנית לימוד מצנזרים אותך?

לא ההנהלה. הסטודנטים. ממש היה להם קשה עם המילה גרעין.

הלוחמה הפסיכולוגית עבדה.

יש אינדוקטרינציה. חד משמעית. הסטודנטים האלה מאוד סקרנים ופתוחים, אבל הם מגיעים לאוניברסיטה אחרי הצבא וזה עדיין טרי אצלם. קשה להם עם זה והם רגילים לחשוב שזה סודי. אבל האמת היא שקיימים בעולם הרבה חומרים גלויים שבישראל לא מכירים אותם, בגלל התחושה שאסור לדבר על זה, כי זה מסוכן לביטחון המדינה.

בואי נדבר קצת על פרשת הצוללות.

הסיפור הזה בעצם מתחיל מרגשות אשם של הלמוט קוהל אחרי מלחמת המפרץ, כשהתברר שחברות גרמניות חימשו את התוכנית הלא קונבנציונלית של **סדאם חוסיין**. קוהל הסכים למכור לישראל את שלוש הצוללות הראשונות במימון מאוד נדיב, השתיים הראשונות בחינם ממש, וכך התחילה ההתקשרות שלנו עם גרמניה בתחום הזה. הצי הישראלי אמור היה למנות בין חמש לשש צוללות.

כן, בחיטוטי מצאתי מסמך מ-2012, שבו נטען שהתוכנית היא להגיע לשש צוללות.

המחלוקת היא על צוללות שבע, שמונה ותשע. אני מחזירה אותך לדברים של **עוזי ארד** ב"דה מרקר" בשבוע שעבר, שלא בחרו מדוע ראש הממשלה החליט שצריך תשע צוללות ואם מגדילים את הצי ב-50% צריך להסביר מדוע.

מדינות כמו בריטניה וצרפת מסתפקות בצי הרבה יותר קטן.

צריך כמובן לזכור את השוני בצרכים, אבל זו דוגמה מצוינת. לכל אחת מהן יש ארבע צוללות שמסוגלות לשגר ראשי קרב גרעיניים. חשוב להבהיר פה נקודה מסוימת, כי אנשים נוטים לעשות גוגל ולטעון שזה לא נכון, ויש להן הרבה יותר. לביטוי צוללת גרעין יש שתי משמעויות — צוללת שהמנוע שלה גרעיני וצוללת שמסוגלת לשגר טילים עם ראשים גרעיניים. בתקופת המלחמה הקרה התמקדו גם בפיתוח צוללות עם מנועים גרעיניים וגם בצוללות עם טילים בליסטיים גרעיניים. בריטניה וצרפת היו צריכות להרתיע את הסובייטים מול מטרות שחלקן היו בחלק השני של העולם, זה הצריך טילים כבדים וארוכי טווח וצוללות עם מנועים רבי עוצמה.

זה לא המצב במזרח התיכון.

לא. ב-2015 ראינו שימוש מאוד מעניין וחדשני בטייל שיוט, כשהרוסים הצליחו להנחית טילים כאלה בסוריה. בים התיכון ובמצרי הורמוז לא צריך את היתרונות של המנוע הגרעיני או הטיל הבליסטי.

אז מה בצע לישראל בתשע צוללות?

על פניו זה אכן נראה בלתי הגיוני. יש קונסנזוס שטווח של בין ארבע לשש צוללות אמור להספיק. למה צריך את צוללות שבע עד תשע? האם לאיבוי יש יכולות טכנולוגיות שלא שמענו עליהן? מה השתנה בתמונה הגיאואסטרטגית? האם שש הראשונות הפכו לפגיעות יותר? ממה שאנחנו יודעים זה לא המצב. ההנחה היום היא שכאשר הצוללות הישראליות נכנסות לים אין אפשרות לעקוב אחריהן או לאתר אותן.

ואם נניח שזה השתנה, מה ההיגיון להצטייד בעוד מהן?

אם קרה משהו שהפך אותן לפגיעות יותר, אז למה להשקיע בפלטפורמה הזאת ולא ללכת על פלטפורמה אחרת? זה דיון לגיטימי לגמרי, רק שהוא לא מתרחש. אפשר להגיד — אני הולך על יתירות, אני רוצה שהיו לי ספיירות. אבל אז צריך להבין מה המחיר של הספיירות, וככל שידוע לנו המחיר הוא מאוד יקר. בצוללות, בדומה למדפסות דיו, העלות האמיתית היא בתחזוקה.

תפרטי. מה סדרי הגודל?

האמת היא שזה כל כך חשאי וסודי שלא ראיתי בשום מקום מספרים. אי אפשר להעריך במדויק, אבל לאורך עשורים מדובר כנראה במיליארדים. צריך להכשיר אנשי צוות צוללות שאמורים להיות מהיחידות המובחרות ביותר, ואין עודף של אנשים כאלה. תחשבי על צינור ברזל, שנמצא 30 שנה במים. כמה חלודה. כמה תחזוקה. כמה רגישים הרכיבים האלקטרוניים שנעשה בהם שימוש מתחת למים. כמה מחשוב מתקדם נדרש. כמה מערכות.

אז התחזוק לא רק יקר, אלא גם אינטנסיבי מאוד. מניחה שגם את עניין החלפים אי אפשר לסגור בהזמנה מאלי אקספרס.

כמובן. כאן בדיוק נכנסת סוגיית המספנות. המספנה היא זו שמתחזקת את הצוללות. היו דיווחים בתקשורת שלפיהם אחת האפשרויות שעלו בשיחות מול תיסנקרופ היא **שהגרמנים ימכרו צוללות מתקדמות גם לישראל וגם למצרים**, ושתחזוקת הצוללות תעבור לידיים פרטיות. לגרמנים יש כמובן

יצרנית תשרת גם את מצרים וגם את ישראל? יותר מזה, נשאלת השאלה, שלא ראיתי ששואלים אותה — האם מכל השירותים בעולם ראוי להפריט את התחזוקה של כלי שמיוחסת לו יכולת גרעינית.

או להשאיר את זה בידי המדינה.

כן, מדינה הרי אמורה להחליט מה היא מפריטה ומה חשוב ומסוכן מדי וצריך להישאר בידיה כדי שתוכל לפקח עליו. האם תחזוקה של צוללות זה משהו שכדאי להפריט? אני חושבת שלא, אם כי אני מוכנה כמובן לשמוע את הטענות הנגדיים, העניין הוא שהדיון פשוט לא מתקיים.

אור רבינוביץ. טראמפ נוהג בחוסר אחריות אדיר, הוא משחרר הצהרות לוחמניות ולא שקולות בניגוד למדיניות של כל הנשיאים הקודמים, וללא התייעצות עם בכירי הממשל
צילום: תומר אפלבוים

איזה דיון כן מתקיים?

יש טענות שצוללות שבע עד תשע אמורות להחליף את צוללות שתיים עד ארבע, באותו אופן שצוללת שש אמורה להחליף את צוללת אחת. אבל צוללות שתיים עד ארבע הן צוללות חדשות. וגם לוח הזמנים פה לא ברור. מתי שתיים עד ארבע אמורות לפרוש, מתי שבע עד תשע אמורות להגיע, למה להתחייב לזה מעכשיו. אפשר להגיד — קיבלנו דיל טוב, אבל איפה שאר הפקטורים? זה הרי הכסף שלנו ואנשים צריכים להבין שעוד צוללת זה פחות מיוגון לנגמ"שים, למשל.

זו דוגמה כואבת.

נכון. הדיון הזה צריך להתקיים והוא לא מתקיים, או מתקיים במחשכים, וזה לא לעניין בשום צורה.

בהתבסס על הידע שלך, את לא רואה היגיון בצוללות שבע עד תשע.

אני מסכימה עם משה יעלון ועוזי ארד, שממש לא ברור למה עשו את זה. לא פוסלת את זה שיש סיבה, אבל אני חושבת שצריך להראות לנו מה הרציונל מאחורי ההחלטה הזאת וממה נבע השינוי במדיניות.

אולי תסבירי קצת על שלושת האלמנטים של "המכה השנייה".

בספרות המקצועית **מכה שנייה** מוגדרת כיכולת שלך לשמור על הארסנל הגרעיני שלך, גם אם חטפת מכה ראשונה מהאויב. זה מתחלק לשלושה. דבר ראשון זו היתירות, פשוט שיהיו לך הרבה עודפים, 50 מטוסים ולא חמישה. הדבר השני הוא ההקשחה — אם יש לך בסיס שאתה יכול לשגר ממנו טילים, אתה קובר אותו מתחת להמון בטון, ואם האויב יעלה על הבסיס הזה וינסה להפציץ אותו הוא פשוט לא יצליח להגיע לטילים. לדוגמה, האתר האיראני פורדו, שהוא מאוד מבוסס ויהיה בלתי אפשרי להוריד אותו. הדבר השלישי הוא הסתרה — אם האויב לא יידע איפה בסיסי הטילים שלך, הוא פשוט לא יוכל לפגוע בהם. צפון קוריאה עושה את זה עם משגרים ניידים, רוסיה עושה את זה עם מסילות רכבת חשאיות. גם הצוללות נופלות בקטגוריה הזאת, כי ממש קשה לאתר אותן. ארצות הברית היא ממש יחידת סגולה ביכולות הטכנולוגיות שלה לאיתור צוללות, אין עוד מדינה עם יכולות כאלה.

אבל כעת היא נכנסה להתנגשות עם צפון קוריאה.

בצפון קוריאה הולכים על המודל הסיני. סין הלא ערכה את הניסוי הגרעיני הראשון שלה באוקטובר 64'. החשש של ממשל קנדי מההתגרענות הסינית בשנים הללו באמת מאוד מזכיר את החשש של הממשל היום מפני ההתגרענות הצפון-קוריאנית. והנה, עם הזמן הגרעין הסיני נעשה

תהיה קבלה בינלאומית של הפוזיציה הזאת. לאף אחד אין מענה טוב או פתרון מה לעשות עם המשבר הצפון-קוריאני.

היא גם המדינה היחידה שמרשה לעצמה לעשות ניסויים השכם וערב.

נכון, הודו ופקיסטן הכריזו שיפסיקו את הניסויים הגרעיניים אחרי הניסויים שביצעו ב-98'. בצפון קוריאה עדיין עושים ניסויים. כשהם התחילו בזה זילזלו בהם, כי אלו אכן היו ניסויים כושלים, אבל צריך להבין שניסוי ראשון הוא רק השער לניסוי שני ושלישי, ובסופו של יום מדינה שהיא מספיק נחושה לפתח ארסנל גרעיני פשוט תפתח אותו.

גם אם היא מדינה מבודדת ומנותקת כמו צפון קוריאה? האם הקידמה הטכנולוגית לא משחקת כאן תפקיד?

דווקא לא. מובן שהיו כל מיני שיפורים טכנולוגיים, אבל בשורה התחתונה או שאתה מעשיר אורניום או שאתה מפיץ פלוטוניום, אלו פחות או יותר אותן טכנולוגיות. לצפון קוריאה אין שום בעיה להגיע ליכולת גרעינית טובה. היה פה קוצר ראייה, בפרט של האמריקאים שחשבו שצפון קוריאה רחוקה מאוד מהיכולת לשגר טיל בליסטי בין-יבשתי. עכשיו אנחנו יודעים שלא. הנשק הגרעיני הראשון יוצר ופותח ב-45', אפשר עדיין לייצר נשק גרעיני מהדור הראשון באותן טכנולוגיות ממש. נכון שיש נשקים מתקדמים יותר מהדור השלישי, אבל גם הדור הראשון לגמרי מספיק כדי לחסל ערים כמו הירושמה ונגסקי.

כמה מרגיע לחשוב שמי שאחראי על זה כרגע זה דונלד טראמפ.

אני מאוד מבינה את כל מי שחושש מזה. זה באמת מפחיד.

כי איזו מין אמירה זו "אם יש לנו יכולת גרעינית בואו נשתמש בה". מי מדבר ככה?

זה משפט של אדם שלא הירר באסטרטגיה גרעינית מימיו. טראמפ נוהג בחוסר אחריות אדיר, הוא **משחרר הצהרות לוחמניות ולא שקולות** בניגוד למדיניות של כל הנשיאים הקודמים, וללא התייעצות עם בכירי הממשל. התוצאה היא שהוא כובל את ידיה של ארצות הברית ומקטין את מרחב התמרון הדיפלומטי. זה מאוד חבל, כי כל האסטרטגיה האמריקאית מושתתת על מה שנקרא hair trigger alert, כלומר אם האמריקאים מגלים שהרוסים או הסינים שיגרו טילים על ארצות הברית הם יכולים להגיב מיד כי יש להם טילים מוכנים בכוננות, והנשיא האמריקאי הולך כשמישהו לידו גורר את המזוודה הגרעינית המפורסמת.

ומה בעצם יש בתוכה?

אנחנו לא יודעים על זה יותר מדי, רק שהקודים האלה נמצאים במין התקן שנקרא "הביסקוויט הגרעיני". נשיאים אחרים גם היו קצת חסרי אחריות עם זה — ג'ימי קרטר שלח אותו בטעות לניקוי יבש, ביל קלינטון איבד אותו לכמה חודשים. כשטראמפ נבחר, אנשים פשוט לא האמינו שהוא יהיה האיש עם האצבע על הכפתור האדום. ובכן, הוא האיש הזה. הוא לא מחויב להתייעץ עם אף אחד והוא לא צריך אישור של אף אחד — לא של הקבינט ולא של שר ההגנה. התקווה הגדולה היא שאם טראמפ ינסה לעשות משהו מסוכן, שר ההגנה יעצור את זה.

שיהיה לו בהצלחה.

כן. השורה התחתונה היא שטראמפ עם האצבע על הכפתור, ואף אחד לא יכול לעצור בעדו.

פרסומת: איך פוטיין היה מתמודד עם המאבק על הגז?

כתבות נוספות שעשויות לעניין אותך

Recommended by

מגזין
היכן מסתתר עמירם, הילד מישראל

בלוגים
"רציתי להיכנס לתוך הראש של קורט קוביין"

גלריה
לעם הכי חשוב בעולם מגיע את הרב הכי חשוב בעולם

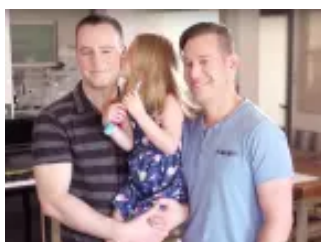
בלוגים
למה ג'ואן באאז נפגעה מבוב דילן

תגובות

הוסיפו תגובה

גדעון לוי || נתניהו ראוי להערכה על ההקרבה שעשה

יצרנית מברשות השיניים מציגה: 61 שניות של מהפכה להט"בית

יועציו של טראמפ לומדים בדרך הקשה שהוא לא הולך להשתנות

מה מרזה יותר - דילוג על ארוחת בוקר או על ארוחת ערב, והאם זה מומלץ?

הרשמה לניוזלטר

מחפשים חומר קריאה משובח לסוף השבוע? הירשמו עכשיו

steingold@gmail.com

הרשמה

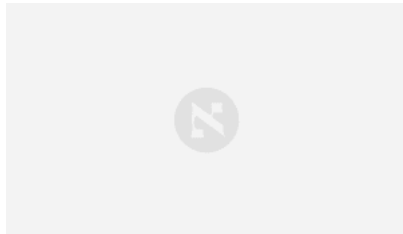
☐ ברצוני לקבל ניוזלטר, מידע שיווקי והטבות

טוויסט בעלילה: סופר המתח הסיני התגלה כרוצח של ארבעה בני אדם
גרדיאן | 1

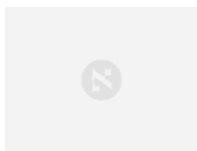
החמצה בתוך החמצה: הסינמטק הוא תעתוע אופטי מעורר בחילה
אסתר זנדברג | 37

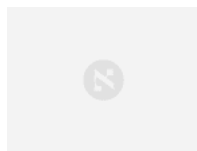
משרד החוץ התריע בפני משרד רה"מ: פגיעה באל-ג'זירה תזיק לישראל
ברק רביד | 44

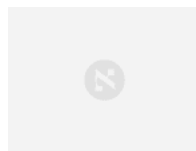
100 שנה להמצאת הרוכסן: עסק משפחתי שהפך לאימפריה
שירה פור | 4

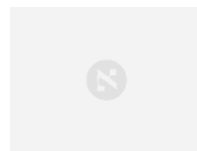
יש בי רחמים כלפיו, אבל
את יורש העצר הזה
חייבים לעצור

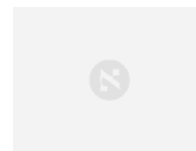
פרשת האהבים הסבוכה
שסללה את הדרך
להצהרת בלפור

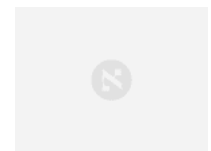
שלישייה עם קייט מוס,
קוקאין ואשכים: תחייתו
המסעירה של הרוקנרול

פריצת דרך בפיענוח
המגילות הגנוזות פתחה
צוהר לכתב עברי עתיק

נתניהו הציע לשרים
הסורים הצעה שלא
יוכלו לסרב לה | ורט

מחלה מסתורית
שקיימת רק בשוודיה
הופכת ילדים לזומבים

מערכת | הנהלה | אודות הארץ | דרושים | צור קשר | עשה מינוי | ביטול מינוי דיגיטלי | שאלות ותשובות | פרסם אצלנו

- קנה מינוי דיגיטלי
- קנה מינוי לעיתון
- פרסם אצלנו
- לפרסום בעיתון
- שירות למנויים

- ענבו נוטיט
- כרטיסים במתנה
- ביקורת מסעדות
- אמנות
- במה
- טלוויזיה
- ילדים
- לילה
- מוזיקה
- ביקורת סרטים
- עכבר העיר
- עכבר עולם
- מסעדות כשרות
- רכילות
- סופ"ש
- תל אביב
- חיפה
- ירושלים
- ונויז וואוט
- מדיניות פרטיות
- חלון מבזקים
- ארכיון הארץ
- דיוור הארץ
- כל כותרות היום
- צור קשר
- מודעות אבל
- תנאי שימוש
- מינוי לעיתון
- מידע למנויים
- כנסים
- גנישות

- ונו שונ
- סרטים מומלצים
- מוג אוויר
- אוכל
- מתכונים לראש השנה
- מסעדות מומלצות
- ספרים
- סרטים
- דעות
- גלריה
- ספורט
- רדיוהד בישראל
- אבי גבאי

Haaretz.com

- Israel Hezbollah
- Richard Spencer- Zionist
- Morocco Arab spring
- Charlottesville Nazis
- Israel news
- Middle East
- Travel in Israel
- Jewish World
- Shabbat Times

שיתופי פעולה

- פנסוס טיולים
- בית אבי חי
- השקעות נדל"ן בחו"ל
- ויטרינה
- SUPERMARKET - צרכנות פיננסית
- אופנה
- הריון ולידה
- משפחה

TheMarker

- שוק ההון
- חדשות
- גלובל
- נדל"ן
- TechNation
- MarkerWeek
- מגזין TheMarker
- TheMarker Women
- דין וחשבון
- מדיה ופרסום
- עסקים קטנים
- צרכנות
- קריירה
- רכב
- TheMarker TV
- כנסים
- Cafe

Finance

- ת"א 35
- ת"א 125
- מניית טבע
- מניית בזק